180
11

hasan hüseyin

BÜTÜN ŞİİRLERİ 11

ışıklarla oynamayın

BİLGİ YAYINEVİ



HASAN HÜSEYİN • ışıklarla oynamayın

BİLGİ YAYINLARI : 180
HASAN HÜSEYİN BÜTÜN ŞİİRLERİ : 11

ISBN 975-494-152-1
90. 06. Y. 0105. 0220

Birinci Basım 1982
İkinci Basım 1985

Üçüncü Basım
Şubat 1990

BİLGİ YAYINEVİ
Meşrutiyet Cad. 46/A
Telf 131 81 22 - 131 16 65 - 134 12 71
Telefax 131 77 58
Yenişehir - Ankara

BİLGİ DAĞITIM
Babıâli Cad. 19/2
Telf 522 52 01 - 526 70 97
Telefax 527 41 19
Cağaloğlu - İstanbul

HASAN HÜSEYİN

Bütün Şiirleri

11

IŞIKLARLA OYNAMAYIN

BİLGİ YAYINEVİ

kapak düzeni : fahri karagözoğlu

HASAN HÜSEYİN'in yayımlanmış yapıtları :

şiir :

kavel (1963 yeditepe şiir armağanı, 6. basım)
temmuz bildirisi (5. basım)
kızılırmak (8. basım)
kızılkuğu - şiirin uyanışı (trt - 1970 kitap başarı ödülü, 4. basım)
ağlasun ayşafağı (4. basım, yapıtın tümü)
oğlak (5. basım)
acıyı bal eyledik (9. basım)
kelepçemin karasında bir ak güvercin (4. basım)
koçero vatan şiiri (3. basım)
haziranda ölmek zor (3. basım)
filizkıran fırtınası (1981 ö.f. toprak ve nevzat üstün şiir ödülleri, 4. basım)
acılara tutunmak (3. basım)
ışıklarla oynamayın (3. basım)
kandan kına yakılmaz (4. basım)
tohumlar tuz içinde

öykü :

öhhööööö!
made in turkey
bıyıklar konuşuyor

gezi :

bağdat basra yollarında

çalışma :

kalmasın ellerim sizlerden uzak (bedrettin cömert'in şiirleri, 1979)
eleştiriye beş kala (bedrettin cömert'in eleştiri yazıları, 1981)

çocuk kitapları :

1) eşeğin gözyaşları, 2) aşıcı baba, 3) ormanın öcü, 4) ressamın bıldırcınları, 5) becerikli çocuğun düşleri

adalet matbaacılık
tic. ltd. şti. - ankara
telf : 342 17 90

İÇİNDEKİLER

birinci bölüm

ARI İNLER BAL İÇİNDE

güzel olan	9
acı çağrı ...	11
cırlangıç	13
güneşli motor	17
barbar	21
doğuran soru	25
zor geçit	29
ışıklarla oynamayın	33
kaptan-ı berrî ...	35
bulvar iti	37
tanıksız	47
evler... evler	49
yaşayan ölü	53
ve günlerden pazardı	55
işte özüm - işte sözüm	59
örengöz	63
gol ...	65
yumurta	69
törpükuyruklar	71
çocuk resimleri	73
alafurtanfuni	77
gelemem	79
kurgu	83
adını koyamama sıkıntısı	87
yeni manifesto	89
anama sitem	91
aynadaki dünya	93
keçiyolu ...	95
boşlukta bir ibrahim	97

ikinci bölüm

ŞÜKRÜ BABANIN BAHÇESİ

şükrü babanın bahçesi 103
kalın bir şiir için incecik saptamalar 143
zamanaşımı 151
azgın melekleri sarayın 165
sinek minek üstüne gecikmiş bir fokstrot 171

birinci bölüm

ARI İNLER BAL İÇİNDE

GÜZEL OLAN

sayrılık da insan için
sağlık da
dilerim ki düşmesin
kimse yatağa

diyelim ki düştük birgün yatağa
kurtulup kalkmak ayağa
elbette ki güzel şey
elbette ki mutluluk
hangi balık hoşlanmaz ki
oltadan kurtulmaktan

ama asıl mutluluk
ama asıl güzellik
    sayrılarevine girebilmekte
    doktorun eline varabilmekte
    ak çarşaflı yataklarda yatabilmekte
    ak kanatlı meleklerin o güleç yüzlerinde
    sevecen ellerinde sağlık işçilerinin
        yaşamanın gül yüzünü görebilmekte
hele de bizim burda
hele de bizim burda

ey sayrılık
    gelme n'olur üstüme
    çalma kapım ey sayrılık
izin ver de önce doktor bulayım
sonra sana gel diyeyim
            izin ver

ACI ÇAĞRI

ölün
çocuklar
ölün
onar onar
biner biner
gidin çocuklar
gidin

beleklere belenmeyin
sarılmayın kundaklara
gedik gedik gülmeyin
ağlamayın salya sümük
alışmayın bu dünyaya çocuklar
ısınmayın su sesine insan sesine
bağlanmayın et ve ekmek kokusuna
çocuklar

yaprak olun dökülün
orman olun yakılın
gidin çocuklar gidin
bir zıbıncık geride
bir paticik geride
sıcacık bir kundak bile bırakmadan geride
gidin
çocuklar
gidin

gidin ki çok yesinler savaş kundakçıları
gidin ki sürüp gitsin kasaplar saltanatı
bu dünya daralmasın gidin ki
ışık bile sızmasın korunulan karanlığa/gidin ki

ölün çocuklar ölün
onar onar
biner biner
bir gülücük bile bırakmadan geride
gidin çocuklar gidin

CIRLANGIÇ

güzel günler sizin olsun kardeşler
gözüm yok benim
bir minicik cırlangıcım koca dünyada
güzel günler eski türküm

gel dersiniz gel dersiniz gelmez o
gelmez o güzel günler
siz acılar cırlarsınız geçmiş yıllardan
bense sıcak yarınları cırlarım

bana derler ne cırlayıp durursun
yok mu senin başka türkün a sersem
kanamaktan kana kesmiş türküleriniz
ben o aymaz değilim

kazmayı vurmak gerek kardeşler
yolunu açmak gerek güzel günlerin
ben bir küçük cırlangıcım anlamam öylesinden
cırlamak benim işim

döşümüze basmış ölüm kardeşler
karanlıkta ölüm yağar canlar üstüne
hava kirli hava yanlış hava pis
ben gücümü bilirim

ben sevmem ellerimi kanla yuğmayı
kana bakıp düş kurmayı ben sevmem
insansanız birlik olun kaldırın kanı
bunu bilir bunu derim

oturmuşum şimdilerde bir beton barınakta
beklerim ki kar deline çiğdem sümbül sevine
bir ufacık cırlangıcım koca dünyada
ben de sizler gibi beklerim

lâfonten'e bakmayın siz / ukalâ dümbeleği
karakışta yollar beni karınca benciline
oysa ben ezgisiyim sıcak yazların
güzel günler eski türküm

GÜNEŞLİ MOTOR

şu kumla'nın motorunu vuramadım söze ben
alı nasıl moru nasıl
turuncuyu nasıl ben
kılarneti dümbeleği
kıvır kıvır kalçaları nasıl ben
makas olmuş biçer gider denizi
cakasını şu motorun nasıl ben
şu kumla'nın şenliğini vuramadım söze ben

zeytinlerin çakırı dağların alı
çekip gider su üstünde düğün alayı
dedim varıp balaban'a vur şunu
vur da düşür şu türküyü şurama
balaban dedi ı'ıh
ben kartpostal çalışamam

dedim varıp ruhi su'ya vur şunu
vur da düşür şu şenliği şurama
ruhi su dedi ı'ıh
ben yüzeyde dolaşamam

motor gitti deniz gitti
deniz bitti motor gitti
o güneşli o şenliksel güzellikten o temmuz günü
şuramda bir sızı kaldı / ah beter
vuramadım söze ben

ama elin puştu vurdu
bedrettin'i kurşuna
susturdu kuşlarını güzel dünyanın
susturdu sularını ormanlarını
'78 temmuzunda öyle bir gündü

ben dağlara çıkmakla dönmez ki bedri geri
ben vuranı vurmakla dönmez ki bedri geri
koruyanlar o düzeni
savunanlar o düzeni
düzenle gitmedikçe

vuramadım söze ben

BARBAR

bana barbar diyorlar
barbarım ben
ne mutlu

yok viyetnam yok kore
yok cezayir yok şili
barbarım ben
ne mutlu

bana bakın isacılar
meryemciler çarmıhçılar çancılar
çan altında birleşmişler / yeni haçlılar
dinleyin beni :
barbarım ben
inka'yım ben
aztek'im
yok sömürge
yok köle
barbarım ben
ne mutlu

çan altında birleşmek ha?
çan sesinde kardeşlik ha barış ha?
doymadı mı dişleriniz insan kanına
yetmedi mi afrika'lar amerika'lar
ortadoğu uzakdoğu derin asya'lar
yetmedi mi kan gölleri bu ters kayığa

barbarım ben
yunus'um ben
baba ishak'ım
bedrettin'im pîrsultan'ım teslimabdal'ım
akarsuyum merhabayım anadolu'yum
ak güvercin kılığında hacıbektaş'ım

sofram işte
buyurun
suyum işte
buyurun
kan mı istersiniz kızılcık şerbeti mi
buyurun
barbarım ben
insanım ben
ne mutlu

DOĞURAN SORU

yaşı var mı fırat'ın
dicle'nin yaşı var mı
tartılır mı buğdaydaki insan emeği
güzelliğin yaşı var mı

çık âsur'dan var mısır'a
tanrılar bata çıka tanrılar durak
irkilirim sözcüklerden çin'den hint'ten hitit'ten
irkilmenin yaşı var mı

bakıyorum ürpererek karanlık sularıma
gölgem gölgelerde eriyip gider
yüzüm söyler aynalarda çok uzak eskilerden
eskilmenin yaşı var mı

bu nakışlar nerelerden böyle türkümlü
bu ağıtlar bu acılar bu sızlanmalar
yükü yaşlı bir sırtçıyım şu sürez köprüsünde
yakınmanın yaşı var mı

yürür ağaç yürür yıldız yürür su
eller daha beş parmak
gezinir düşlerimizde o eski korku
sevinmenin yaşı var mı

atlasak da sıçrasak da maya o eski maya
mağaram çığlık çığlık gökdelenler altında
açlık yine o açlık sevmek yine o sevmek
sevmenin yaşı var mı

gökyüzü yok yeryüzü var mutluluk eski yalan
yaşamaksa balıklarca kuşlarca yosunlarca
ateş yine o ateş yanmak yine o yanmak
anlamanın yaşı var mı

baş koşar ayak ağlar taa ötelerden
bir özlem ki adı yoktur sınırlar oynak
en eski çirkinliktir ölümün yüzü
gözyaşının yaşı var mı

yaşı var mı şaşmanın
yaşı var mı aldanmanın
yanılmanın yadsımanın yanılsamanın
yaşı var mı ayrılığın

ZOR GEÇİT

bana bir votka doldur güzelim
düz olsun
uğultusuz ormana ben
orman mı derim
kuşlar kalksın gözlerinden
kıpırdasın dallarım
içme deme içme deme n'olursun
yasaktaki güzelliği bilirim
bana bir votka doldur güzelim
düz olsun

zor avcıyım zor geçitte zor tetikteyim
gerek yok gizlemeğe
acılarım bundan sığmaz güzelim
günlük çerçevelere
ne zaman yalnız bulsam kendimi sığlıklarda
kuzulu bir ceylân sesi namlumun gölgesinde
'aman avcı vurma beni' bir eski türkü
yitirdiğim yıllar keser yolumu harâmice
içme deme içme deme n'olursun
nerelerden geldiğimi bilirim
bana bir votka doldur güzelim
düz olsun

dağıt da gel saçlarını otur karşıma
kuşlar kalksın gözlerimden konsun güzelliğine
yanağında o şimşek
kaşlarının arasında o üzgü
ay görünsün birdenbire orman içinden
ceylânlar suya insin
zor avcıydım zor geçitte eleverdim kendimi
yüküm başımdan ağır
bir demir kafesteyim yıllardanberi
dişliyorum yorulmadan zincirlerimi

içme deme içme deme n'olursun
acıdaki tatlılığı bilirim
bana bir votka doldur güzelim
düz olsun

IŞIKLARLA OYNAMAYIN

başımı döndürüp bakamıyorum
nasıl kaldı gerilerde onca yıl

karanlık bir gömütlüğü düşte geçmiş gibiyim
tatmadığım bir içkiyi bir akşam
afrikasal bir törende içmiş gibiyim
birdenbire kan yağmurlu bir bulut
birdenbire kan kokulu bir duman
şaşkınlıktan gemileri yakmış gibiyim

ışıklarla oynamayın / dedim ben size
yararı yok karanlıkta sürek avının
dedim ben size
yanlış kalemlere kayar elleri yazıcıların
tutanaklar yanlış yazar
dedim ben size

karanlığı az kullanın / kirliler kokar birgün
birgün yanar bu ışıklar sırıtır suratlarınız
kirlilere sığınmayın / dedim ben size
yararı yok oynaşmanın törensel aklıklarda
kaçın kaçabilirseniz uzak sulara
ışıklarla oynamayın / dedim ben size

KAPTAN-I BERRÎ

otobüsüm uçar gider he valla
savurur sarıları
kirpikleri toza batmış bozkırım
türküler de türküler acıları

sürücümüz şoför değil kaptan-ı berrî
bıyıkları bismillâhlı aynası mâşallahlı
bizim şoför şoförlerin allahı
israfilli cebrâilli ille de azrâilli

yaşı daha küçük amma kelâm-ı kadîm dilli
hakkuran kuşu gibi gagalar âyetleri
bu müslüman yollarda da gâvur müzik gitmez ki
çevirir arabeske radyonun düğmesini

bu dağlar böyle dağlar bre kardeşler
imam çalar hatip oynar bre kardeşler
mersedes'i alamandan alsak ne yazar
kornaya kuran okutturur kaptan-ı berrî

birzamanlar kilimdendi keçedendi çadırları çinge-
[nelerin
gün geldi amerikan bezinden oldu
şimdilerde naylon brandalar altında barınıyorlar
bir buruk özgürlüğün kavrucuk çocukları

'fidayda da ankaralım fidayda'
otobüsüm uçar gider he valla
ankara'yı başkent yapsak çi fayda
kasalar istanbul'da olduktan kelli

(1979)

BULVAR İTİ

1 /

nezaman sevmek desem bir tedirgin bulvar iti
[gecede
biraz müzik biraz içki ve çok çok resim
kim sarmalar bu bebeği / kimler taşır bu ölüyü
[belirsizliğe
nerelerde kalır gözüm / nerelerden döner sesim
bu ne biçim hayvan ki bu / beslenir acılardan
tohum atar kuşaklara kan göllerinde
bu ne biçim oyun ki bu / gizlenir gölgesine gerçeğin
mutluluklar aranır ateş çemberlerinde

bir umarsız bulvar iti vitrin ışıklarında
anladım ki birdenbire / kopmuşum toprağımdan
kopmuşum masallara süt emziren akşamlarımdan
köklerim orda sızlar / yapraklarım bulvarda
resim diye duvarlarda müzik diye ıslıklarda
o çıldırtan deniz orda / balıklar tablalarda
özlemek orda kalmış / özlemi sevmek burda
ferhat'sa mendil açmış dileniyor
[güvenpark'da

taradım bütün sözlükleri / aşka yer yoktu
bir kaygulu bulvar iti karanlık çıkmazlarda
her yöne birden koşan üç ayaklı bir geyik
koşuyordu masallarda / koşuyordu imgelerde /
[başka yer yoktu
başımdaki ağrı sendin sesimdeki kuşku sen
ne düşünsem dört boyuttu / ne ağrısam dört boyut
kopmak belki bir ülkeydi / tutkular eski zindan
herkes kendi bukağısının tutkulu demircisi

2 /

bu evleri biz mi yaptık bu yolları biz mi çizdik
ölümlerden biz mi kaçtık biz mi düştük ölümlere
senleştirip giriyorum koynuna gecelerin
senleştirip açıyorum gözlerimi sabaha
bir şey eksik biliyorum / bir şey artık / sen değil
şafak diye söken sendin / sendin gülen
[penceremde
çayımdaki bahçe sendin / içkimdeki bulut sen
içimdeki kuş sürüsü / çabamdaki arılardın
nere gitsem karşımdaydın / ama sen yoktun
sen sâhi niçin yoktun

senleştirip biniyordum külüstür taşıtlara
senleştirip okşuyordum osmanlı sokakları
kan bulaşmış caddeleri / ölülerli alanları
tepelenmiş çiçekleri / kanatılmış mavileri
senleştirip seviyordum bütün çirkinlikleri
telefonlar sensin diye koşturuyordum
kanıyordum sensin diye karanlık çağrılara
susuyordum senleştirip kahpelikleri
nere gitsem karşımdaydın / ama sen yoktun
sen sâhi niçin yoktun

duruyordum seni sanıp yangın çığlıklarına
yaşamak belki buydu belki de öbür yüzü
unutmaktı belki güzel / aramaktı belki sevmek
belkideki varsıllıktı / kesindeki yoksulluktu
yitirmek buydu belki / yakalamak belki bu
bu kafesi biz süsledik / biz aldandık bu süslere
içimdeki sızı sendin yüzümdeki merak sen
gitmelerden beklediğim / kalmalardan korktuğum
nere gitsem karşımdaydın / ama sen yoktun
sen sâhi niçin yoktun

3 /

iki bulvar itiyiz biz / renklere dolaşmışız
ağzımızda ölüm tadı / tüylerimiz kanlı çamur
ikimiz iki yandan bir koca yalnızlığı
bir amansız şaşkınlığı ikimiz iki yandan
dolaştırıp duruyoruz eski zamanlar gibi
müzelik bir inanmanın ören kapılarında

anlamamak elde değil / anlamaksa soykırım
uçup uçup düşmek kalır inanmaklardan
kelebekler konuyor yaşlı salyangozlara
ölülerin gölgesinde diriler güneşleniyor
yakın artık gemileri / köprüleri atın artık
kim ne derse desin artık / vazgeçin onarımdan

ne seçilen renklerdeyiz ne gidilen yerlerde
danışıklı gözyaşları / yapmacık mutluluklar
soykırımsal bir çoğalma / solucansı bir eşleme
bir yanımız doğumevi bir yanımız hiroşima
iki bulvar itiyiz biz / koşulların kölesiyiz
zincir sesi duydukça sızlar bileklerimiz

4 /

bir kenti tanır gibi tanıdım seni ancak
etine değdi etim / otuzaltı onda yedi / çok değil
elini buldu elim / otuzaltı onda yedi / çok değil
öptüm seni / otuzaltı onda yedi / dudaklarından
bir kenti yaşar gibi yaşadım seni ancak
yaşamadım kendimi

ellerin ellerimdeydi ellerin yoktu
gözlerin gözlerimdeydi gözlerin yoktu
iki portre gibi yanyanaydık albümde
uykunda sevişmiştin haberin yoktu
bir kaçağı tanır gibi tanıdım seni ancak
tanımadım kendimi

şarkılarda buldum seni / yitirdim
yılgılarda buldum seni / yitirdim
resimler birtürlü konuşmuyordu
fotoğraflar kaçıyordu ben yaklaştıkça
bir yalanı anlar gibi anladım seni ancak
anlamadım kendimi

5 /

evin de mi yoktu senin sokağın da mı
adresini silip silip yazıyorlardı
düşlerin türkçe miydi hotantoca mı
çince mi arıyordun eskimoca mı
herkeste mi arıyordun ne arıyordun
neden öyle gülüp gülüp yaşlanıyordun
bir yüzünü buluyordum öbür yüzün yok
bir çizgini buluyordum öbür çizgin yok
olgörüp gelmiyordu adın fırçama
düş müydün düşünce mi / anlamıyordum
uzattıkça ellerimi dağılıp gidiyordun
kendimden korkuyordum / yoksa yok muydum

binlerce göz binlerce yüz binlerce biçim
aradığım yerde yoktun / sormadığım yerde var
etimdeki acı sendin / kanımdaki kuşku sen
nere gitsem karşımdaydın / ama sen yoktun
sen sâhi niçin yoktun

sen
sâhi
niçin
yoktun?

TANIKSIZ

alıyorum kollarıma sıcaklığını
öyle tutkun
öyle susuz
öyle aç
bir kızıl gül birdenbire aklığın
ateş yutan bir balık

birileri karaçalı
bitiyor aramızda bir anda
bakışı var
gözü yok
konuşuyor
ağzı yok
gölgesi var
kendisi yok
birdenbire buz kalıbı
o çıldırtan sıcaklığın

hani nerde o kızıl gül
hani nerde ateş yutan o balık
hani nerde aklığın
nerelerden geçip geldin güzelim
yalanın kaç bin yıllık
öpmüşüm neye yarar
ne çıkar okşamışım
yelkenim delik deşik

sen ne dersen
de güzelim
ne itim ben
ne de serçe
dört boyut çok geliyor bil artık
üç boyutta sevişmeğe

EVLER... EVLER...

ismet küntay'ın anısına

odalardan birinde
tespih çekiyor nine
namaz üstüne namaz
niyaz üstüne niyaz
görmüş de mübâreği düşünde

birinde odaların
dede şekerlemede
düşünde gördüklerine
şimdikiler inanmaz
eskitoprak ne de olsa

birinde dikiş nakış
evin terzisi
ortancaya diktiğini
küçük beğenmez
hani derler: zamâne

bir odada büyük kız
bacakları tavanda
çizgi roman okuyor
tatlı geçmiş güzel yaz
fotokopi yapmada

odalardan birinde
ortanca piyanoda
sıkıntıdan sivilce
do demekle do olmaz
öğretmense sünepe

hanım briç oynuyor
dostlarıyla salonda
'yedi kocalı hürmüz'
adam birtürlü aymaz
tanrı günah yazmaya

birinde odaların
.....
odalardan birinde

yok canım şaka muka
hani der ya bizim selda
zaten hepsi bir oda
çoluk çocuk karı koca kaynana
başka nasıl olsun ya

bununla birlikte fakat
şaka maka mukaysa da yâni
cinlerin cirit oynadığı köşkler konaklar
yalılar da nâmevcut değil hani
tanrı kurtara

YAŞAYAN ÖLÜ

ne tabanca ne bıçak
seni ben
siliverdim dünyadan
şu kafamın içinde

dolaşsan da caddelerde
vitrinlere baksan da
selam alıp versen de adammış gibi
sinemaya tiyatroya gitsen de
binsen de trenlere otobüslere
gezilere çıksan da
tıkınsan da el içinde aşevlerinde
kostak kostak kasılsan da otel salonlarında
sırıtsan da kelle kelle
sen benim gözümde ölüsün ölü
benim için yoksun sen
hortlak bile denmez sana
hortlak bile değilsin

görevler de yakalarsın ne çıkar
güç değil kemik bulmak varsıl çöplüklerinden
ne çıkar nüfustan düşülmemişsen
neye yarar adın varsa vergide
hep aynı çerçevede tükürülen bir surat
tepelenen bir gölgesin hep aynı yerde
saygın bir iz bir kişilik bırakmak
şu geçici şenlikte
budur işte adam gibi yaşamak
sözcüklerde kalsan bile

ne tabanca ne bıçak
seni ben
siliverdim dünyadan
şu kafamın içinde

VE GÜNLERDEN PAZARDI

(bir erkete üzerinde portre araştırması)

bir erkete cemil vardı
—bileceksiniz—
kuş doldurur şapkasına
kâat açardı
erkete derler güler
kuşkaldıran dedilermi kızardı
ve günlerden pazardı

körler çarşısında ayna satardı
—bileceksiniz—
çok çok hafif sevdâlara soksok şarkı sözleri
'hâşâ burdan dışarı' şiir yazardı
sağa selam sarkıtmada elhâk hünerbaz
soluna gözkırpardı
ve günlerden pazardı

elinde de mutlaka bir it tutardı
—bileceksiniz—
basmasınlar diye kuyruğuna itinin
tasmasına kartvizitini takardı
tıkandığı zamanlar muska trafiğinin
fransız işportasmdan nâne yalardı
ve günlerden pazardı

bir feodal buldu önce / etti onardı
—bileceksiniz—
boyadı kirvesini sürdü pazara
enâyi mi ararsınız / katar katardı
'andarabe' derler 'fî konstantiniyye'
erketemiz arpalıkta yatardı
ve günlerden pazardı

sonra bir gebeş buldu / sağ sağ sollardı
—bileceksiniz—
missuri'den ödüllüydü
deve gibi yağlardı
erketemiz su saldıkça saman altından
gebeşimiz arpacıksız atardı
ve günlerden pazardı

bir erkete cemil vardı
—bileceksiniz—
işçiyle emekçiyle ilgisi yoktu
hafif sünnet çaylarında gıygıy çalardı
itekleyip onu bunun bunu şunun sevdâ sıtmalarına
iğdiş keyfi yapardı
ve inciler araklayıp ansiklopedilerden
arasına kendisini katardı
gizlenerek görünmekti en çok sevdiği
sağ cebinde sol cebini arardı
yedi kandillisini kullanalı mehmet âkif rahmetlik
erketemiz tek kandillik yanardı
ve günlerden pazardı

İŞTE ÖZÜM
İŞTE SÖZÜM

mühür kazdım köylüme
yaşım oniki
elleri de harman harman köylümün
gül goncası benimki

babam arpa seçmişmiş at fışkısından
kurtarmışmış kurtuluşu
ben faşizmi tanıdım
'41'lerde anamın arpa bazlamasından

dilekçeler yazdım yoksul halkıma
yaşım ondokuz
derdi de dağlar dağlar güzel halkımın
azrailden korkusuz

hapis yattım halkımla
yaşım yirmiüç
ah'lar ekmek olmuş of of'lar katık
bir dünya ki kapkaranlık

halay çektim düğünlerde delicoş
kafa çektim ucuz tekel şaraplarıyla
aşka düştüm silah oldum dağlarda
kıydım kendi canıma

oralardan kalkıp geldim taa buralara
fırtınanın savurduğu bir tohum gibi
tutundum kalesine bozkır ankara'sının
oldum basın işçisi

satılmak palazlanmak kolaydı ki öylesine
zordu ki öylesine direnmek kahpeliğe
eren erdi muradına kokuşmuşlukta
bizse yattık sabah akşam zeytin ekmeğe

yıllar yıllar üstüne yıkıldı geçti
ben bilemem yaşım kaç
ateşi ateşle söndürmenin aşkına düştüm
hititli kabartmalar benden daha genç

başladı mayıs yağmurları yavrum
siliyor yollardaki kan izlerini
leylâklara mor getiren bu mayıs yağmurları

bu yağmurlar hep böyledir güzelim
ayırdetmez vurulanı vuranı
susturur kaldırımda konuşan kanı

(1978)

ÖRENGÖZ

insanları kesmişler
ağıtları tanık bu soykırıma
evlerini yıkmışlar
yıkıntılar tanık bu soykırıma
dağıtmışlar yuvaların sıcaklığını
evcil taşlar tanık bu soykırıma

ne anlatır masal köklü şu zeytin
ne anlatır kan kurusu şu yazıt
ayrı düşmüş şu yontu
taşkesilmiş sessizlik
ne anlatır şu kuşku
yüzlerimiz tanık bu soykırıma

aranır yuvasını bir dişi serçe
aranır duvarını kara kırlangıç
dönüp durur mavilikte kerkenes
çiçeklenir üzerlik
şaşkın gezer kertenkele
hıçkırır yılan
kıpırtılar tanık bu soykırıma

birileri biryerlerden bana bakıyor sanki
birileri biryerlerde ağlıyor sanki
kollarımda bu ağırlık
yüreğimde bu sızı
tenimde bu ürperti
hiçbir söze gerek yok
hiçbir söz dolduramaz yokolanın yerini
bu şaşkınlık bu acı
içimdeki bu gurbet
bu özlem bu yalnızlık
tedirginlik tanık bu soykırıma

GOL

bu insanlar gün boyunca
onbin onbin dalgalanıp dururlarsa kaldırımlarda
bu caddeler boş gözlerle bütün gün
bakıp bakıp dururlarsa suda yosuncana dalgalanan
[bu insanlara

hoşnutsak güdülmekten
hoşnutsak alınıp götürülmekten belirsizliğe
getirilip atılmaktan hoşnutsak
lâğımsal bir karanlığın içine

onursa boyun kırmak el kapılarında
yaşamak sayıyorsak tekme tokat kovulmayı el
[kapılarından
evet diye diye evetleşmişsek
gücünü tatmamışsak hayır demenin

karaborsa vurgun talan enflasyon
bizi ilgilendirmiyorsa mutfağın yağmalanması
kanımızla oynanması bizi bağlamıyorsa
deliye hergün bayram diyorsak utanmadan

hesap sormak diye birşey yoksa eğer
[gündemimizde
donsuzlar dolduruyorsa futbol çayırlarını
çılgınca alkışlarımız meşin topaysa eğer
yuh çekmekse görevimiz bir çift bacağa

atarlar işte böyle bu golü bu patronlar
vurguncular tefeciler işbirlikçiler
helâl olsun salazar'a helâl olsun franko'ya
atarlar bu golü sülâlemize

atsınlar he vallahi
atsınlar he billâhi
helâl olsun atsınlar
atsınlar bu golü sülâlemize

(1976)

YUMURTA

ben bu yumurtayı pişirdim
pişirdim mi
pişirdim

ister erkek ister dişi
bir civcivi yumurtanın içinde
öldürdüm mü
öldürdüm

doyurdum mu karnımı da sana bi güzel
üstüne de bi kahve bi de sigara
sonra trt'den haber bülteni
sonra ortaçağdan toplum düzeni
sonra davul sonra zurna gene de hey hey
kendimi de bi güzelce güldürdüm
güldürdüm mü
güldürdüm

ben bu yumurtayı pişirmeseydim
o civcivi bile bile öldürmeseydim
ölür müydü bu orman
ölür müydü bu deniz
bu sabah ölür müydü
ölür müydü bu akşam

'nerde benim mor sümbüllü bağlarım'
nerde benim ekmek tutan ellerim
bugünüm yarınım güzel günlerim
yumurtam vah vah

TÖRPÜKUYRUKLAR

ömer âsım aksoy'a saygılarımla

gel dediler
gel dediler
gelmelisin dediler
senin bize gelişin
onurdur bizim için
dediler

indirdim başımdan onur kuşumu
vardım tıpış tıpış çaldım kapılarını
uzattılar başlarını üst pencerelerden
dediler kimsin nesin necisin
kimi sordun hemşerim
kaşar mı satıyorsun

dilim tutuldu birden
ayrıldım kaşarcılar kapısından döndüm evime
temizledim ellerimi ayaklarımı
gözlerimi ovdum musluk suyuyla
ve yeniden okudum
kaşara yatmışların ibretlik öyküsünü

öyle çok mutluyum ki
öyle çok özgür
onurumla başbaşayım
alnım ak başım çınar
beklesinler o kaşar tekerini
törpükuyruklar!

ÇOCUK RESİMLERİ

dinlemezler ki çocukları
dinleseler çocukları
herşey uçurtma

dedim ki ben anneme
büyüme anneciğim büyüme
büyüyüp de n'apacan?
bak işte kuzu kuzu
oynuyoruz seninle
n'apacan büyüyüp de?

görücüler görür seni
alıcılar alır seni
nişan takıp sonracıma
nikâh yapıp sonracıma
bindirip götürürler
demedim mi ben sana?

ondan sonra babam seni
boş bırakmaz babam seni
şuracığna koyar beni
taşımak var sonracıma
doğurmak var sonracıma
emzirmek var doyurmak var
değişmek var sonracıma
demedim mi ben sana?

sünnet münnet ondan sonra
okul mokul ondan sonra
asker masker ondan sonra
ayrılmak var sonracıma
özlemek var sonracıma
ağlamak var sonracıma
büyüme anneciğim büyüme
n'apacan büyüyüp de?

dinlemedi annem beni
büyüdü de büyüdü
gelişti de gelişti
nah işte böyle oldu

bırakır mı elin oğlu
bırakır mı benim babam
alıp annemi gitti
bozdu oyunumuzu

öptü onu öptü onu
ben oldum
öptü onu öptü onu
kardeşim
sanki çok mu iyi oldu
ışığı gören yallah!

dinlemezler ki çocukları
dinleseler çocukları
herşey uçurtma

dinlemedi annem beni
sanki çok mu iyi etti
işte şimdi çekip gitti
bilinmez bir ülkeye

ne bayramda geliyor
ne yaş günlerimizde
hangimize küstü bilmem
bildiğim birşey varsa
çağırsa da durmadan
varamam kollarına
sanki çok mu iyi etti?

dinlemezler ki çocukları
dinleseler çocukları
herşey uçurtma

ALAFURTANFUNİ

karanlıktan korkmam ben
karanlık ne ki
ben korkarım bal damlası gecelerde kentin sessizli-
[ğinden
alafurtanfuni

gece saat oniki
korku çekmiş perdeleri öyle ki
ne coşkusu çocukların ne cırcırböcekleri
alafurtanfuni

sen böyle yalan dolan sen böyle iğri büğrü
sen böyle zorun zoru / hep nalıncı keseri
kuşkudan küsüm küsüm telefonun telleri
alafurtanfuni

yahu bırak palavrayı çek düğmeden şu elini
konuşalım koklaşalım bulalım şu gerçeği
susmaksa eski örgüt / taaa firavun köleliği
alafurtanfuni

şükran şükran ki erdemine parasal tanrıcılığın
kadınların adı fıstık erkeklerinki oğlan
gelin yergi sularına itmeyin beni
alafurtanfuni

GELEMEM

işim başımdan aşkın
gelmem olanaksız kardeşim

soruşmuş yaprakları balkondaki çiçeklerin
önce onlara su vermem gerek
yeni çiçekler getirdim bu sabah çiçekçiden
onları dikmem gerek saksılarına
yağmur da öyle tatlı yağıyor ki bahçeye
bakmazsam uykum kaçar sayrılanırım
birazdan paganini ardından haydın
dinlemezsem uyuyamam bu gece
son günlerde serçeler dadandı bizim balkona
yem vermezsem onlara küserler bana
sonra o filmi de mutlaka görmeliyim
on yıl öncesinde fransa'da görmüştüm
hem sonra birazdan da posta gelecek
çocuklar kutulardan mektup aşırıyorlar
bugün değilse yarın
gelecek biliyorum o güzel haber
telefonun başında da kimsecikler yok
arayıp da bulamazsa ne yapar sonra

daha da önemlisi kardeşim
sevdiğimin yüzünü düşünüyorum
yitirmişim bendeki fotoğrafını
bakışını olgörüp bulamıyorum
sanırım koyu kestaneydi saçları
dökerdi sular gibi o güzelim beline
sevecen bir kedi gibi bakardı
gülerken yumardı balrengi gözlerini

hanımeli ellerini saçlarından geçirirdi
hırçındı almgandı tatlı sakardı
öyle çok dalardım ki tatlılığına
gözlerini aradıkça yüreğim daralırdı
işte şimdi o yok burda
işte şimdi yüzü yok
ben şimdi karanlıkta
onu aramaktayım

daha da önemlisi
borçlar bitki bitki
    alacaklar bitkisel
bunu düşünmekteyim

görüyorsun işim zor
    işim başımdan aşkın
gelmem olanaksız kardeşim

KURGU

o gün çok bunalmıştım
ne yaptımsa olmadı
kitap dedim olmadı
müzik dedim olmadı
mektup dedim rakı dedim
olmadı
elimi neye atsam
kara kaşlı bir bezginlik
kara kaşlı bir sıkıntı
oturdum kuzu kuzu
öldüğümü düşündüm

sevenlerim toplanmışlar başıma
daha gençti diyorlar
çok yoruldu diyorlar
çok mu içti diyorlar
çok mu çekti diyorlar
bakmazdı sağlığına diyorlar
basılmamış yapıtları diyorlar
onuruna çok düşkündü diyorlar
çakallar solucanlar sülükler
onursuzluk sirkinin palyaçoları
unutturmak istediler diyorlar
kalın geldi rezillere diyorlar
diyorlar

makinam tozlanmış kalmış odamda
kâğıtlarım darmadağın
dosyalar defterler kesikler
yığın yığın mektuplar
el değmemiş karbonlar
kullanılmış şeritler
izlenceler tasarılar umutlar
hepsi soğuk hepsi kül
boşuna bekleyip duracaklar beni yıllarca
düşmanlıklar sevgilere dönüşse bile

inmez mi iki damla kirpiklerimden
inanın öleyazdım korkudan
yaktım hemen bir sigara

ADINI KOYAMAMA SIKINTISI

adını birtürlü koyamıyoruz
ne dosta
ne düşmana
    adını birtürlü veremiyoruz

birşeyler kayıp gidiyor ellerimizden
gün gün
an an
    birşeyler eksiliyor biryerlerimizden
öperken sevilenin dudaklarını
okşarken ellerini umarsızlığın
gözatarken gazetede çerçeve içlerine
akşamları haberleri dinlerken
sıkarken elini bir dostumuzun
almacı kaldırırken kulağımıza
postacının defterine imza atarken
öderken elektrik faturasını
binerken güvenliğin arabasına
bilekleri kilitlerken görevli

serum verilirken damarımıza
kesilip biçilirken biryerlerimiz
uzak gezilere bilet alırken
dönerken uzaklardan sokağımıza
el sallarken taşıtlara erken saatte
kutuya bırakırken mektubumuzu
kapımızı sürgüleyip yatarken
aynada üzülürken gözlerimize
perdeleri aralarken yeni bir güne

birşeyler kayıp gidiyor ellerimizden
yüzünü kâğıtlara çizemiyoruz
adını sözlüklerde bulamıyoruz
bir sürekli karabasan çizgisi
gidiyoruz gidiyoruz gidemiyoruz
insan yutan bataklıkta gibiyiz

biçimini soruyorlar diyemiyoruz
adını istiyorlar veremiyoruz
bulutsu bir somutlukta döneniyoruz
adsızlığın sarmal sıkıntısında

dağılıp yokoldukça sesimiz

YENİ MANİFESTO

çocuklar var
öldürülecek
analar var
ağlatılacak
ocaklar var
söndürülecek
ey gözlüler kulaklılar anlaklılar düşlüler
var mısınız bu sınavda

selam olsun sırtlana
çakala selam
aslan çoktan adımız
akrebe selam
ormanlar var
yakılacak
sular var
kurutulacak

zincirler var
vurulacak
hapisler var
yatılacak
ağıtlar var
düzülecek
acılar var
çekilecek
ey gözlüler kulaklılar anlaklılar düşlüler
var mısınız bu sınavda

vatanlar var
yutulacak
dünyanın bütün patronları birleşin

ANAMA SİTEM

anam benim
güzel anam
anacan
ne vardı elini çabuk tutacak
beni böyle apartopar
    sokaklara savuracak ne vardı

sen de güzeldin elbet
insanın anası güzel olmaz mı
güzeldin elbet
güzeldin de anacan
    şimdikiler bir başka
    şimdikiler felâket

hele bir bak şu kızlara
anacan
bak da salâvat getir
çevir oku kitap kitap
resim resim as duvara
bas bağrına bir kucak gül

ben mi hiç yaşamadım
soyum mu güzelleşti
anacan
bilseydim bunların geleceğini
erciyes dağına dönse de karnın
allem eder kallem eder kaçırırdım treni

anam harcadın beni
yaktın beni anacan
sevmesem sen küsersin
öpmesem babam kızar
ne haltetsin hüseyin
ne haltetsin ozan oğlun

AYNADAKİ DÜNYA

bulutlar doygun ve telâşlı
patladı patlayacak sağanak
bir o yana bir bu yana ağaçlar
sarı uzun saçlarını savurarak boşlukta
dansediyor önünde yağmur yelinin
sanki binlerce çıplak

delikanlım sekizinde
durdu beden aynasının önünde
süzdü kendini
bir maske iki maske
maskeler dizi dizi
yeşil mavi kırmızı
nanik yaptı kendine
aynada süze süze
demek ki beğenmişti
yarattığı son yüzü
aptal ayna kurnaz ayna
sen güzelsen çık da oyna
yiğit misin benim gibi
gizlenme çık ortaya

sarktı açık pencereden dışarı
ısırdı elmasını
elledi memelerini şimşekli bulutların
avcunda tarttı
okşadı saçlarını yağmur yelinin
uzun sarı saçlarını danseden ağaçların
baktı şimşeklerin baktığı yerden göğe
yağacaksan yağ be dedi
yıkacaksan yık be artık
ne nazlanıp duruyorsun
babalık

delikanlım sekizinde
aynası sekiz yıllık

KEÇİYOLU

apalaktık topalaktık bebektik yâni
biz doğmadık doğurdular bizi bir yerde
emzirdiler korudular değiştirdiler
biryerlere doğru ittiler bizi

o sığınak bitti çoktan
beşikler belekler ninniler bitti
aktarıldık sokaklara bir sabah
şımarmak bitti çoktan

acılar mı çekmedik yaşamak için
ölümler mi seçmedik daha güzel günler uğruna
hergün ölüm hergün umut hergün yoksunluk
kim yazdırdı adımızı kara tahtaya

aşımızda işimizde insanlar olduk
sürttük keçiyollarında tırnak eskittik
taşındık ana kucağından yâr kucağına
özlemeyi özgürlüğü yalnızlığı tanıdık

paralarla oynadık kirlendi ellerimiz
yularlandık satıldık insan pazarlarında
tanrılarlı elçilerli düzenler kurduk
yine yalnız kaldık yine eşkıya

yakalamış burnumuzdan yaşamak adlı zorba
nere gitsek bir damla su bir sokum ekmek
kelepçeyi bileklere uyduran bizsek
kalemler de yanlış yazar yazıcılar da

BOŞLUKTA BİR İBRAHİM

işsizim kardeşlerim
adım ibrahim

o ibrahim değil hayır
bu beriki ibrahim

tarihten önce vardım
tarihten sonra varım

işsizlikten kardeşlerim
ağrıyor kasıklarım
al şu taşı şuradan da koy şuraya diyen yok
gel de boya şu duvarı
şu bahçeyi çapala
şu kömürü kır da taşı
al da gezdir şu köpeği
diyen yok

şu kapının önünde dur
şu büroyu sil süpür
gelene gülegüle
gidene buyur
şunu al da ekmek götür evine
a ibrahim diyen yok
elim elim üstünde
elim şeyim üstünde
bütün gün işte böyle

soran yok suratımın neden çarpıldığını
kamburumun nedenini bilen yok
milyon basıp milyonerler üretiyorlar
milyonerler milyonlarca işsiz üretiyorlar
nerden gelip nere gider bu arabalar
kimler yapar bu evleri kimler oturur
bu bankerler kimden alır bu parayı kime satarlar
bunu bana diyen yok

güvercinler konuyor damına valiliğin
bense durmuş kaldırımda bu güzel günde
yontudaki demir atın kuyruğunu denetliyorum
yapan da güzel yapmış eline sağlık
kuyruğunu dik yapmış
elbette ki dik durmalı yontusal atların yontusal
[kuyrukları

çok işsizim kardeşlerim
suçum ibrahim

ikinci bölüm

ŞÜKRÜ BABANIN BAHÇESİ

ŞÜKRÜ BABANIN BAHÇESİ

diyemedim hepsini
zeki akıncı desin

1 / açış

benim doğduğum o yerlerde dağlar bakır rengi ve
[ağrılıdır
eskizaman tanrıları
gibi ağır
gibi küskün
gibi uzak dururlar
yıldızların altında

oralarda türküler
'bir ayrılık
bir yoksulluk
bir ölüm'
türkülerde insanlarım
karanlıkta kana değmiş eller gibi tedirgin
ölü çıkmış evler gibi umarsız
haciz yemiş kerpiç gibi yalnızdır

iki günlük karçiçeği
karakışta açan bahar
beklemekten irileşmiş bir çift göz
oralarda gençkızlık

gelin olurken ağlar
gelin ederken ağlar
verirken karayere
ve yollarken gurbete
iterken kelepçeye
oralarda kadınlar

benim doğduğum o yerlerde çocuklar
kınalı kurbanlıklar
gibi şaşkın
gibi gergin
gibi hırçın büyürler
belirsiz geleceklere

selam sana suçsuz doğa
selam sana yaprak yüzlü güzel aydınlık

2 / inek destanı

ne romüs'tük
ne romülüs
bir kalbur cücüktük gülşan anadan
kışın karın
yazın tozun içinde eşelenen
serçeciklerdik

oynaşırdık bir bahçede
yorulurduk bir bahçede
uyurduk bir bahçede
güzellikler iyilikler düşlerimizde

acıkırdık uyanırdık ağlardık
bir kuş gelir doyururdu bizleri
okşardı güneşli başlarımızı
güler oynardık

ana diye bir kuşmuş o
baba diye bir kuşmuş
ne bilirdik hangi suyun hangi dağdan süzülüp gel-
[diğini
o yaşların güzelliği böyle olurmuş

yumruk denli bir inekti bütün dünyamız
minicik iki boynuz
kocaman bir çift gözdü
buruncuğu domur domur
kuyrucuğu kıpır kıpır
bilekleri sıcak tozdu

şimşekli tırnaklarla inip gelirdi
kekikli akşam yellerinin indiği yamaçlardan
emcikleri toz içinde
sanki taşacaktı sütleri
sanki uçup gidecekti çapaklı gözlerinden
kel keloş dağların o küskün güzelliği

o dağlar ki bakır rengi
o dağlar ki benzerdi
eskizaman tanrılarına

yeşili yok
kuşu yok
bomboz eserdi yelleri

dört minicik memesi tozlar içinde
inerdi aç dağlardan bir türkü gibi
bize mi getirirdi emciklerini
yoksa yavrusuna mı
öyle açtık
öyle tozlu
öyle çok tutkunduk ki yaşamak denen şeye
nereden bilecektik?

ne romüs'tük
ne romülüs
bir kalbur cücüktük gülşan anadan
yaz gelince büyürdük

yeşil yonca verirdik okşardık gıdısını
çalardık yavrusunun üç memelik sütünü
aldatırdık dört ayaklı kardeşimizi
bayram ederdik

onun da süt kokardı minicik güzel ağzı
bizimki de süt
o da açtı anasının tozlu memelerine
biz de aç
o bulamaç içerdi elinden anamızın
biz sütlüçorba
bizden çabuk büyürdü ama yine de
dört ayaklı kardeşimiz
şaşar kalırdık

3 / bitmez salıncak

uzundu uzundu uzundu yazlar
hiç bitmeyen bir oyundu
güzelim yeşil günler

ishak dalda
otluçorba kaşıkta
akşamları erken yatmak bir güneş buyruğuydu

karşıki kara dağdan bir ay çıkıp gelirdi
kocamandı
koskocaman
tepsi gibi sini gibi gök gibi
portakallı bir aydı
hep aynı kara dağdan çıkıp gelirdi
hep aynı selvimizin tepesinden aşardı
başka yol mu bilmezdi
yoksa biraz aptal mıydı

uzundu uzundu uzundu kışlar
acımasız bir aklık
duvarların dışında ulur dururdu
geceler boyu
düşlerimiz hep maviler hep yeşiller allar morlar
[üstüne
düşlerimiz sıcak sular
kuş sesleri üstüne
bahçelerden bahçelere o kelebekler
çıplak bir at bir çift kanat bulutlardan taa ötelere
donu akşam güneşlerindendi
yelesi gökkuşağı
ellerimiz çiçeklerde serçe yuvalarında
kuş kokardı ellerimiz bütün gün
ellerimiz meyva yüklü dallarda yeşillerde
düşlerimiz hep baharlar yazlar üstüne

4 / tahta beşik

babamızın elleri sığmazdı işe
iş küçüktü
iş kaçak
elleriyse babamızın
gönderde bayrak
o taştan o taşa tatlı canını
sanki dokuz canlıydı
sanki masal kahramanı
yiğit babamız
tırmanırdı yüce dağa
aşıp gelirdi
sıvanırdı bataklığa
geçip gelirdi
yolunda da uğrulardı herzaman
uğruları kesip biçip gelirdi
bize ekmek getirirdi kimbilir nerelerden
dünyalar getirirdi
o ne güzel gelişti ki öyle o
terli alnı şimşek şimşek çakardı

o ne güzel gülüştü ki öyle o
öpmesi ter kokardı
okşaması gül
bir yüzünde pençe yemiş bir bülbül
bir yüzünde yılan görmüş bir kartal

durmadan vururlardı adamcağızı
durmadan öldürürlerdi
durmadan dirilirdi düşerdi yola
durmadan direnirdi
patiska mendilinde kan içinde bir aslan
ekmek diye bırakırdı her akşam önümüze
nasıl da üşüşürdük serçeler gibi
mendilin içindeki o aslan ölüsüne
dağıtırdık o yenilmez babamızın sıkıntısını
bataklığı derelere akıtır gibi

gülerdi sıcak sıcak
gülerdi güller gibi
almış gibi ülkesini düşmandan
yılanı yuvasında haklamış gibi
dedekorkut ışıldardı sesinde

beşikte de mutlaka bir yeni kardeş
ağzı da bir kocaman
gözleri de bir şafak
damlarda arardık tekini pabucumuzun
yitirirdik tekini
kırda bayırda
herhalde ondan büyüdü biryerlerimiz
yolumuz herhalde ondan uzadı
yürüyoruz yürüyoruz umutla
varamadık yüzyıllardır o köye

bu ne biçim deniz ki bu
kardeşler
bu ne biçim fener ki bu
yoldaşlar
gider gemi
gider deniz
yanıp söner uzak uzak
o fener

5 / masal ceviz ağacı

kapımızın önünde de bir koca ceviz
ceviz deyip geçmeyin ha
tekbaşına bir orman
tekbaşına bir dünya
sincaplar karacalar karıncalar maymunlar
ayılar kurtlar parslar ve muhabbetkuşları
dallarında bütün asya afrika
dallarında dev araplar haydutlar harâmiler
[kervanlar

sincaplar ceviz atarlardı tepe dallardan
maymunlar kaparlardı
sabahları sarıbülbül şakırdı yeşil güneşlerinde
akşamları gökkuşağı bu baştan öbür başa
ceviz deyip geçmeyin ha
tekbaşına bir orman
tekbaşına bir dünya

biz tanrıyı en güzel
biz tanrıyı en somut
ne duada ne namazda bulurduk
biz tanrıyı en güzel
biz tanrıyı en somut
yaprakları burcu burcu cevizimizin
inci mercan tırtılında bulurduk

yağmur yağar güneş açar
dolaşırdı dünyamızı bir baştan öbür başa
tanrı manrı dedikleri herhalde oydu

oysa baharları sarıbülbülden
kavlak vakti kargalardan
başka konan olmazdı dallarına ormanımızın
ne sincap ne karaca ne maymun
ne zürafa ne ayı
biz masallar çocukları
öyle kurardık o dünyayı
o ne güzel dünyaydı o
o ne güzel masal ceviz ağacı!

6 / yaşlı su

selvilerin hemen ardı soğuk su
dökülmüş hititlerin avuçlarından
öpmüş dudaklarını marya teyzenin
damlamış inci inci
sakalından selçuklunun
oh dedirtmiş osmanlıya
katık olmuş ekmeğine
kurtuluş yoksulunun

sanki gümüş bir zincir
taştan taşa yaşlı su
bütün gün çiçeklerle böceklerle kuşlarla
bütün gün mavisinde gizli evrenimizin
suluboya resimlerdi çocuksu
süslerdi duvarlarını çevrenimizin
bütün gün boşalıp bir kumsaati
dolardı bütün gece sessiz soluksuz

ötmekti belki gülmek
serçece saksağanca sakaca
cırlaması sanırdık biz ağlamayı
eşinden ayrı düşmüş bir çayır çekirgesinin
anaları vurulmuş ibibiklerin
kovuklarda sızlanması sanırdık
en acıklı böceğimiz peygamberdevesiydi
hep namazda görürdük yeşil seccadelerde

biz koşardık o koşardı
biz koşardık o koşardı
selvileri cevizleri dağları aşıp
görünmez ülkelere giderdi güneş
kalırdık terlerimiz kirlerimizle
öbür kara dağın beri yanında
güneşi gözlerimizden gizleyen dağın
öbür yanı güneşlikti herhalde

ah o dağa bir çıksaktı
ah o yüze bir baksaktı
herhalde hiç bitmezdi oyunlarımız
uykuları bile geçip giderdi

biz koştuk
dağ kabardı
biz koştuk
dağ kabardı
güneş kaldı oralarda
biz uykularda

7 / şaşmaca

neden öyle yorgundular neden öyle büyükler
neden öyle bungundular neden öyle kavgacı
neden öyle söverlerdi durmadan
neden yalvarırlardı
neden öyle çıplaktık biz
neden yamalı
kime neden borçluydular her sabah
kime neden suçluydular her akşam

neydi vergi
    neydi nüfus
neydi ceza
        neydi hapis
kimdi hergün boğuşulan o düşman
hergün yenik düştükleri o kimdi
dev miydi deve miydi neydi o
    yedi başlı ejder miydi kimdi o
niçin hepbirlikte vurmuyorlardı
niçin vurup hepbirlikte o canavarı
        dağların ardına atmıyorlardı?

şaşıyorduk
şaşıyorduk
    durmadan şaşıyorduk
şaşarak büyüyorduk o bahçelerde

8 / bir buruk yürek

yıllar sonra yine gittim o kahırlı topraklara
duydum yine yıllar sonra
oralarda o bağırtan acıyı
her geçen gün biraz daha anlıyorum ki
bir krater gölünün dibinde çakıllardı
gerilerde yanıp sönen o günler

dünyanın bütün tasasını çağırdık soframıza
geceleri yıldızlarla su sesleri dolarken pencereler-
[den
dinledik bakır rengi dağların yalnızlığını
dinledik hapisane türkülerini çocukluğumun
böler gibi bir somunu gurbet illerde
böldük bölüştürdük o günleri / katık ettik
[soframıza

iğdim dut dallarını yıllarca ötelerden
haziranlar kokladım ağustoslarda
kızıl bakır sahanlarda sıcacık dut pekmezi
arılarla birlik içtik temmuz güneşlerini
sarıbülbül sesleriyle seherde
öptüm sabah güneşlerini kaysı yerine

9 / buruk güzelleme

bademlerin ardından kaysı çiçeklenirdi
sıcak bir kardı sanki / bir sabah birdenbire
balarısı sarmalları dallarda
pırıltılı mekikleriyle bal işçileri
bir ivecen
bir hamarat
bir hırçın
havada baştançıkartıcı bir bal kokusu

yakmazsa sevincimizi bozkır ayazı
çağlalar kürk yırtardı güneşli yağmurlarda
çağla yerdik yeşil yerdik bütün gün
kamaşırdı dişlerimiz bahar ormanlarınca
sıtmamız yeşil büyürdü karnımızda
yeşil yeşil çiçek açan bitkilere dönerdik
bilirdik titremesini bahar güneşlerinde
sürterdik burnunu sıtma cenâbetinin

kayısının ardından kiraz gelirdi çıkıp
uzaklardan konuk gelmiş bir kızdı kiraz
al yanaklı mavi gözlü uçarı sarı saçlı
şenliğiydi bahçelerin
kahkahası sevinciydi
küpeler takınırdık kızlı oğlanlı
dal dal kiraz olurdu karanlık çocukluğumuz
kiraz dalı eğilirdi düşlerimize

10 / kırlangıç göçü

ballı bir bulut muydu bir sabah birdenbire
dolanırdı yeşil ipek dallara
serçelerle arılarla karıncalarla
tutuşurduk elele
üşüşürdük bal bulutlu dallara
dut yerdik amanallah
ballı bulutlar yerdik
dönerdik amanallah
ipekböceklerine

dallara da salıncaklar kolanlar
küpelerli kulaklarla şanlı kirazdan
şarkı türkü şamata
dilimizi çıkarırdık ölüme

gündengüne koyulaşırdı güneş
bakır sahanda pekmez
memede süt dalda yaprak
koyulaşırdı
gölgeler sesler yüzler
kıpırtılar koyulaşırdı
yorgun bir yeşillik sarardı utangaç kuytuları
çiçekler dikenleşirdi
kırlangıçlar düğün dernek havada
son bir kezcik bakarlardı yuvalarına
ağustosa atlayan köprünün üzerinden
anlardık ki başlamış göç
sıcak mavi göklerine güneyin

11 / ver elini ağustos

birdenbire bir turuncu
güneşin oralardan biryerlerden
örülürdü yeşilin en sultanına
adına kaysı derdik
o bahçeden o bahçeye
o kavlaktan o kavlağa
yerdik sabah yerdik akşam yerdik bütün gün
vururduk kendimizi sulara çepellere
dilimizi çıkarırdık ölüme

havada harman tozu
sap ve buğday kokusu
yapraklarda tuz ve bal
dallarda kireç
kıraçta silah çatmış çakırdikeni
ısırganlar tohumlu

sazlıklarda yusufçuklar
mavi mavi
pırıltılı
ellemeden oynardık yusufçuklarla
bizler usta pilotlardık
onlarsa pırpır
dolaşırdık ülke ülke dünyayı
güzelim pırpırlarla

ve işte gelin gelin
süzüm süzüm elmalarla armutlar
koca bir mevsimin ağır topları
yerdik sabah yerdik akşam yerdik bütün gün
boy atardık selvilerce
direnirdik etsizliğe hekimsizliğe
dilimizi çıkarırdık ölüme

12 / okul kaçkınları

uçverdimi ceviz kavlakları dallarda
kapatırdı kargalar
güneşli penceresini mevsimin
nerdesin ey sevgili
nerdesin sarı saçlım mavi gözlüm nerdesin
sımsıcağım bal memelim yemyeşilim nerdesin
bırakıp da bizi böyle yellere yağmurlara
nerelere çekip gittin nerdesin

ellerimiz ceviz ceviz kınalı
dudaklarımız uçuk
hem severdik okulu
hem de kaçardık
yoktu çünkü giyecek
yoktu çünkü kundura
kitap defter kalem silgi
yoktu hiçbiri

elleri lâstik sapanlı
keçi yavrularıydık
kaçardık yamalardan
eskilerden kaçardık
bitlerle birlikte doğurmuştu analarımız bizi
yoksulluktan bitlilikten kaçardık.

en son cevizi de düşürdükmü tepe dallardan
bağları bostanları başakladıkmı
yaşlanırdık birdenbire
girerdik kışa
ve artık
dilimizi çıkaramazdık ölüme

kundurasızlıktı ölüm
paltosuzluktu
tencerede aşsızlık
anamızın gözlerinde umarsızlıktı
büyükler de ne diyeyse birleşip vurmazlardı
bizi böyle yapan o canavarı

yaşlanırdık birdenbire
uzardı sakallarımız çocuk yüzlerimizde
kamburlaşırdık
buz gibi yellerle gelirdi ölüm
sümüklü yağmurlarla gelirdi
lâpa lâpa karlarla
tipilerle boralarla gelirdi
kefen bezi aklığına bürünür
ağıtlarla gelirdi
ah nasıl da özlerdik
sokakları ekmek ekmek kokutan o mayıs
[yağmurlarını
o daltaşak çıplaklığı
ah nasıl da özlerdik
ve artık
dilimizi çıkaramazdık ölüme

öksürürdük
ateşlerde kavrulurdu kemiklerimiz
öksürük kılığına bürünür
çıkar gelirdi ölüm
oysa ne de güzel yağardı kar / kimbilir
pencereden bakarken biz / sımsıcak
karnımız tok
sırtımız pek olsaydı
ne de güzel ne de tatlı yağardı kar /
[kimbilir
ak pamuklar dolanırdı kuru dallara
masallar anlatırdı sanki dünyaya
havuçburun kardan adam

anason kaynatırdı analarımız
nane kekik gülhatmi
doktorsuzluk kılığına bürünür
çıkar gelirdi ölüm
nasıl da sapsarıydı
nasıl da kara kara çatardı kaşlarını
nasıl da kovalardı sıcacık yazımızı
elindeki kocaman tırpanıyla
köpekdişleri de fırlak mı fırlak
kendisi de iskelet mi iskelet
savururdu bir o yana
savururdu bir bu yana
kocaman tırpanını
bakardık arkasından sıcacık yazımızın
karlı karlı koca dağlar arkasına kaçıp gitmişti
göremezdik birtürlü sıcacık yazımızı
ve artık
dilimizi çıkaramazdık ölüme

13 / şükrü babanın bahçesi

yıllar sonra yine gittim o dağlar kargaşasına
yıllar sonra yine yattım o evde
o yuvalar yuvası
yer yatağında
öptüm çocukluğumu
pencereden bana bakan asmanın filizlerinde
yıllar önceki sesim
yıllar önceki yüzüm
o eşkıya yalnızlığım
birer birer biryerlerden
çıkıp geldiler
anlattılar bana bir bir
etimden et koparcana kopup giden yıllarımı

•

girdim bahçesine şükrü babanın
gördüm bahçesini şükrü babanın
ortasında bir dünyanın
gördüm şükrü babayı

üstte mavi
altta yeşil
bakır dağlar arasında bir şükrü baba
nasıl insancıl!

karşısında gündengüne genişleyen gömütlük
yanıbaşı mırıl mırıl soğuk su
kuşlar kanat kanat döner başında
duyulan yalnızca bir evren uğultusu

kavuşturmuş kollarını bir bilge
bakıp durur bir dünyadan başka dünyaya
babam dedim şükrü baba
nedir bu

mavinin altı ceviz
neftî mogol çadırı
çadırın altı kaysı
kaysının yanı erik
eriğin altı ayva
duymadı şükrü baba
duyulan yalnızca bir evren uğultusu

ayvanın yanı kiraz
kirazın üstü selvi
selvinin yanı elma
elmanın yanı armut
dutun altı şeftali
işte gül işte süsen
yanıbaşı aslanağzı fesleğen
menekşenin üstü leylâk
leylâğın altı zambak
sonra şebboy sonra kırkkat
yarpuz tutmuş su boyunu
tüter nane burcu burcu
kuytuda

biryanda mürver kavak
biryanda söğüt çalı akasya
bahçe değil / bir dünya
söz yetmez anlatmağa
yaşanılır yalnızca

baba dedim şükrü baba
nedir bu
duymadı şükrü baba
duyulan yalnızca bir evren uğultusu

ceviz almış
süzmüş göğü
vermiş kaysıya
kayısı almış
süzmüş göğü
vermiş elmaya
bir damla güneş bile düşmemiş
payına karanfilin

güneş kalmış tepesinde
neftî mogol çadırının
gölgeler gölgelerle katkatlaşarak
yeşilden yeşil yaratarak bir başka yeşil
pembeden pembe kararak bir başka pembe
bambaşka bir dünyada yaşamış şükrü baba
ne müzik ne resim ne yontu
yaşadığı yalnızca bir evren uğultusu

baba dedim şükrü baba
nedir bu
çok değil mi bunca yük
bu bir avuç toprağa
az değil mi bu güneş
bunca gerçeğe
hani güneş kiraza
hani güneş karanfile iğdeye
ya nasıl ballanacak bu şeftaliler
güller nasıl kızaracak bu gölgelikte?

14 / bir başka boyut

kırmızı gül açar gibi seherde
gülümsedi şükrü baba
dal altında dal yetişmez
bilirim oğul
bilirim de özgürlüğün ne olduğunu
dayanamam güzellerin benden uzaklığına
gönül geniş
sınırlar dar
bir cennet yaratıp şu kısa konuklukta
bir cennet ki içinde
bütün otlar ağaçlar
bütün bir dünya

güzel de yok çirkin de yok dünyada
güzellik de çirkinlik de şu bizim kafamızda
işlemektir güzel olan
—a benim güzel oğlum—
işleyip değiştirmektir
aşılarken şu elmayı örneğin
—a benim güzel oğlum—
kendin de elma gibi aşılanmaktır

dal altında dal yetişmez
—bilirim güzel oğlum—
bilirim de geçemem güzellerden
ben yarattım güzel oğlum
o güzelleri
tomurcuk bir başka dünya
filiz sürmek bir başka
çiçeklenmek başka dünya
çağla dökmek bir başka
öpmek başka şu elmayı
şu cevizi kırmak başka
koklamak şu kaysıyı
daldan kopartmak başka
her gönülde bir aslan
—a benim güzel oğlum—
şu benim gönlümdeyse
nuh yatar
teknemdir bahçem benim
—a güzel oğlum—
şu varılmaz maviliğin altında
kürek çekerim

günler kayıp gidiyor parmaklar arasından
kehribar bir tespihin taşları gibi
şu balıktı şu yosundu şu inci
işte denizin dibi

yaşın yetmiş
yaşın seksen
puf demişsin sönmüş çıra
gözlerde kalan ne ki?

15 / ayrılık

girdim bahçesine şükrü babanın
kıyısında durup baktım o sonsuzluğa
sezemedim sezinledim o sonsuzluğu
yaşamadım yaşamsadım o evrensel korkuyu
baba dedim şükrü baba
nedir bu

uzaklaşan dalgalardı gördüm ki
ellerinde tuttuğu

akarsuya yıldızlara dallara yapraklara otlara bö-
[lünmüştü
kuşlara böceklere çiçeklere şükrü baba
okşuyordu okşar gibi
güneşli saçlarını bir apalak çocuğun
okşuyordu otlarını kuşlarını böceklerini
dallarında yarın yarın sarkan meyvalarını

uçtu çayır yeşilinden bir çayır çekirgesi
kondu vişne moruna
atladı sarısından güz elmasının
kondu alnıma
susuyordu şükrü baba
kıpırtısız bir denizde gittikçe uzaklaşan
bir gemiye bakar gibi bakıyordu alnıma
alnımdaki çayır çekirgesine

baba dedim şükrü baba nedir bu
duymadı şükrü baba
kaldırdım başımı baktım maviye
dağıla toparlana bir bulut geçiyordu

(1979)

KALIN BİR ŞİİR İÇİN
İNCECİK SAPTAMALAR

yaz kardeşim
bir bir yaz
ben sayayım sana tek tek
sen sırala iki iki
ve de ki :
durmadan düş görürler
düşlerinde işlerini
olmuş görürler
hep yukarı hep yukarı kaldırırlar avuç-
[larını
dönüp yerde aranırlar yitiklerini
inanmakta melektirler / âmenna
inanmamakta şeytan
övünürken kanat çırpar havada kuşlar
[sanki
yaprak döker ağaçlar/acındırırken
durmadan değnek yontar gölgede
umarsız kaldıkça fal baktırırlar
gülerken ağlamaktır en iyi bildikleri
veren alır deyip susmak ve bir de
evleriyle bir renktedir gömütlükleri
olsa da bir
olmasa da
gün altında gözboncuğu gariplikleri

al giyerler alsın diye
kim alacaksa
mor giyerler sarsın diye
kim saracaksa
ak bezlerin en akını saklarlar kefenliğe
hergün bir taş eklerler gizli duvarlarına
o duvar ki
ne yeri ne ülkesi
o duvar ki
ayırır hergün biraz daha iki dünyayı
sarar da kara toprak gençliklerini
ağıtlara sığmaz olur sıcaklıkları
ve durmadan ağlar bir ince ırmak
çizgilerin altındaki o çocuksu yüzlerde

hoşgeldin güzel bebek
hoşçakal ey gençliğim
bana bir türkü çalın / bana bir öykü
'kahpe felek sana n'ettim n'eyledim'

yaz kardeşim
bir bir yaz
ben sayayım sana tek tek
sen sırala iki iki
ve de ki :
dağlarda yürür gibidirler ışıklı kaldırımlarda
ellerinde çığlık çığlık bir dilekçe dolaştırırlar
kapıları sorarlar gelip geçenden
o en büyük en görkemli kapıdır aradıkları
o kapının yolunu bir türlü bulamazlar
sanki dörtyolağzıdır bakınıp durdukları

aranırlar durmadan
yerinirler yalvar yakar
şaşmaktan şaşılaşmış gözlerle

kapıların arkasında canavarlar sanırlar
gak dedikçe et sanki
guk dedikçe kan

karpuz yarar gibi ağustos güneşinde dağlarda
yarmaları açan eller bu eller değil
kudurmuş manda selli dere yataklarını
kement kement saran eller bu eller değil
kapıların arkasında canavarlar sanırlar
el bağlayıp boyun kırar beklemelerde
gömülerden çıkmışcana şaşkın dururlar
anlatırken salınırlar selviler gibi
ellerini ellerine
ellerini dizlerine vururlar
yakarak çoğaltırlar bir kaşık yiti yağı
bir tek zeytin tanesini beş sokumda yutarlar
şükürleri sessiz ve bilgecedir

ocakta bulgur varsa
tok demektir bütün dünya
bulut varsa havada
çalsın davul ötsün zurna
dilekler düğümlerler de dağdaki tek ardıca
yapışmazlar yakasına orman kaçakçısının
bir vuruşta devirirler de devleri masallarda
sokaklarda tek çarık keloğlan'dırlar
sövmeyin analarına avratlarına
kan çıkarırlar
bırakıp üç günlük piliçleri tilki ağzına
gurbet ilde kurt avına çıkarlar
ne kördürler ne de sağır
iyi duyar kötü anlar korkunç susarlar
severken türküdürler de kaya başında
öc alırken katırlıktan kıl aldırtmazlar

yaz kardeşim
bir bir yaz
ben sayayım sana tek tek
sen sırala iki iki
ve de ki :
onüçünde başlarlar tespihe ve tütüne
mendil ceplerinde de mutlaka tarak-ayna
kokular sürünürler perçemlerine
kuran dinlercene dinlerler de leylâ - mecnun
[masallarını
mayışıp su salarlar uçkurlu öykülerde
hem söverler şıppadanak milyoner olanlara
hem de şıppadanak varsıl olmak isterler
yatarlar piyangoya
spor toto'ya

ay tepede
ishak dalda
saz elde
sevip de alamamalar
alıp da saramamalar
halayda bir
horonda bir
kurşun atmada
bayılırlar etli pilav sofrasında kaşık yoldaşlığına
dostlukları ya kışladan ya hapisten ya gurbettendir
cızbız köfte gibidirler türkü söylerken
içip içip ah çekerler uçkur havalarına

ve severler çocukça
çok çok büyük göstermeyi cinsel organlarını
öylesine uzundur ki o meretleri
üçbuçuk kez dolanır da göbeklerini
gene de uzatıp sünnetli seyfettinini
selam verir sevgiliye kaşların arasından
o ne hikmetse

ama işte nedense
yeğlenir gene de ince bellisi
ve de hokka ağızlısı dilberin
uzun sırma saçlısına eyvallah
fındık topuk inci diş
hele de yanakta benlisi yok mu
hele de benlinin onyedilisi
aman da ben
aman da o
can kurban böylesine
can kurban sokaklara düşmüşlüğüme
can kurban rezillikte pişmişliğime
can kurban

'hem seversin beni neyzen'im diye
hem de serhoş diye destan edersin'
demeyin bana dostlar
saptadım ince ince
abarttım kalın kalın
ben kendimi böyle gördüm gönlümce

işte göl işte tarak
biraz da siz taranın

ZAMANAŞIMI

1 / 17 mart diye bir gün

boşuna zorlamayın belleğinizi
yormayın kendinizi kitaplar arasında
ne bir kuyrukluyıldız çizdi gözlerimizi
ne de vezüv celâllendi
karalar duruyor yerliyerinde
okyanuslar da öyle
biryanda güvercinler uçuruyor barış komiteleri
biryanda pis bir savaş
kemiriyor sinsi sinsi

hayır dostlarım hayır
boşuna zorlamayın belleğinizi
ne ikinci bir titanik
ne roma'da genel grev

basit
basit
    çok basit
yalnızca ve yalnızca
        17 mart diye bir gün
sevdikleri ölmemişler çıksın aradan
benim sözüm
        biryanları göçüp gitmişleredir

2 / abrul derler nisana

17 mart '77
  sevdiğim öldü
türkçesi kürtçesi çincesi caponcası hepsi bu
                    sevdiğim öldü
o yok artık bu dünyada
    onu ben yalnızca şuramda yaşatıyorum
orası da birgün elbet göçüp gidecek

sevdiğimin ölümünün birinci ayı
17 nisan '77
nisana abrul derler anadolu'da
'kork abrulun beşinden
camuzu ayırır eşinden'
avril diyor fransızlar
janviye fevriye mars avril
ocak şubat mart nisan
nisanı nerden almış bu anadolu
abrulu nerden bulmuş bilemem
bunu ancak bilse bilse
hüseyin kılıç bilir
sığ sularda kulaç atmak çocuksal bir şenlikse de
deniz deniz dedikleri bir mavi derinliktir
görebilsem de sorsam o diller uzmanından
bu çiçeğin adı nedir

3 / mayısın 17'si

sevdiğimin ölümünün ikinci ayı
mayısın 17'si
tezeğin bir adı da mayıstır bizde
bahara çıktımı sığır sıpa
dolaştımı kılcal damarlarında bahar denen karınca
dil vurdumu yeşile
sarı çiçeğe
değdimi ıslak burnu
baharın mavisine
ötürür yeşil yeşil bizim orda sığır sıpa
karakışın suratına
işte bundan ötürü
o güzelim leylâk sümbül ve menevşe ayma
mayıs demiş göçebe
bunu bir sormak gerek *sosür*'e (*)
yıllarını dilbilime yedirenlere
ne ilgisi olabilir tezekle
leylâk sümbül menevşe kokusunun
bunu bir sormak gerek
bedrettin cömert kardeşimize

4 / kirazlar takınalım

sevdiğimin ölümünün üçüncü ayı
17 haziran '77
haziranda güller açar anadolu'mda
iğde güle dut reyhana karışır
gül gül kokar yoksulum / reyhan reyhan el içinde
karışır mormenevşe iğde seline
'Biter kırşehri'nin gülleri biter'
biter de ağlatır avşar *dadal*'ı
ben yazdım ki *'haziranda ölmek zor'*
dediler ki ya temmuzda kolay mı
kolay mı ağustosta eylülde?

verdim dostlar
verdim size bütün ayları
keşke bir de onüçüncü ay olsa
ben elimi size versem siz bana
birlikte geçebilsek o aya

5 / fil işi - serçe işi

hayır böyle olmadı
uzun kaçtı bu şiir
oysa kısa olmalı
şiir dediğin
örneğin resimaltı
örneğin serçe işi
dişçöpü filan
böyle diyor tıksırıklı
öhüm öhüm öksürüklü
ille de kısa
senfoniler konçertolar oratoryolar
müzik filan değil beyim ille de şarkî
izin verin aksırayım sağlıkla
çok yaşa!

6 / merhaba çirkin ölüm!

evet işte öldü o
sevdiğim bitanem çiçekli dalım
göçüverdi göçer gibi yamaçtan kaya
gömüldü karanlığa
kim aldırmaz dostlarım
kim aldırmaz sevilenin bir anda
bıkmış gibi bu dünyadan bir anda
tası tarağı toplamasına

bozkırda da bir yağmur ki selsele
memeleri domurmuştu baharın mor mor
kar suları dörtnala
ölenleri gömmek bile bir işken
nerde kalmış ağlatmamak sürünen dirileri
çirkin ölüm merhaba!

7 / önemli işler varken

hayır bu da olmadı
en iyisi dostlarım
şöyle girmek şiire :
17 mart '77
18 mart birinci
19 mart ikinci
ve üçüncü gündönümü 20 mart

ı'ıh bu da olmadı
sanki bilmemnesinde
seninkinin gündönümü milletin
öldüyse öldü yâni / bırak da ölsün yâni
onbinlerce ölüyor hergün kardeşim
hem de kurşun hem de açlık hem de ip
tanrı mı tanrıça mı bu seninkisi
kral mı soytarı mı zorba mı yâni
bırak da ölsün yâni kardeşim

olmadı hayır
en doğrusu şöyle girmek şiire :
17 mart '77
sevdiğim bugün öldü
nisanın 17'si
birinci aydönümü
17'si mayısın
ikinci aydönümü
haziranın 17'si üçüncü

.....

hayır hayır olmadı
olmadı bu da
görev mi bu / bono mu bu / borç mu bu
ölümün de aydönümü olur mu
17 mart '77
selsele bir yağmurda yıkayıp götürdüler çok sevdi-
[ğimi
yatırdılar kara yerin altına

namazlar da kıldılar dualar da ettiler
kendi geçmişlerine
bu iş de bitti deyip gittiler işlerine
işleri de öylesine önemliydi ki
iş bulmaktı örneğin
borçları düşünmekti
savaşı konuşmaktı örneğin
özgürlüğe sövmekti
evet / dediğim gibi
bitirdiler işlerini
evlerine döndüler

şöyle mi desek yoksa
17 mart '78
birinci
17 mart '79
ikinci
gölgemizi silmezlerse faşistler caddelerden
ölmez de sağ kalırsak
17 mart '80'de de üçüncü
yıldönümü ölümünün çok sevdiğimin

önce mektup
belki telgraf
telefon belki
rastladıkça üzüntü :
'büyük acınızı paylaşıyoruz'
'başka acı görmeyin'
'elimizden ne gelir ki'
'elhükmilillâh'

der ki bizde bir türkü
'ölmeyince sakın yârdan ayrılma'

8 / bilgelik biraz

biliyorum
günlerle anılmıyor ölenler
aylarla da yıllarla da ve hattâ
anılmıyor ölenler

öyle çok doluyuz ki
öyle çok ki işimiz
değil bir değil iki
on yılları tek bir yıla sığdırıp gideceğiz
bu doyumsuz dünyadan
gün gelecek
yıllarla da anılmayacak ne yazık
aramızdan çığlık çığlık göçüp gidenlerimiz

solsalar da vazolarda çiçekler gibi
morglardan kan içinde alınsalar da
bir ağıtlık bir esinti bu sokaklarda
yeri yok takvimlerde bu ayrılığın

durmadan uzaklaşan bir yeşil ışık
bir kent bir kasaba bir sokak
belki de bir ev olacak
sevdiğimin ölüm günü
ev de birgün onun gibi
göçüp gidecek
ardından anılar sökün edecek
ipi kopmuş tespih tanecikleri
ikisi var
üçü yok

diyecekler birgün belki
herhalde fırtınalı bir mart günüydü
mayıs da olabilir ocak da aralık da
selsele bir günüydü şubatın
diye düzelteceğim belki
sanırım ağustosmuş
çok çok sıcak bir günüymüş temmuzun
balıklar su içinde bunalıyormuş

hayır hayır diyecekler belki de
eylülde kar yağarken ocaktı aralıktı
şubat da olabilir kasım da belki
sepken de öyle beter
ayaz da öyle nemrut
tam nisandı biliyoruz erikler çiçekteydi
kızım yedisine yeni basmıştı
kırkımı çıkartmamıştım daha
diye anlatacaklar
benden sonra gelenler
işte o gün göçüverdi sevdiği
diye andiçecekler

9 / yel üfürdü sel götürdü

çok isterdim bulunmayı aralarında
benden sonra buralarda gezip tozacakların
doğumları duvarlara yazacakların
ölümleri belleklere soracakların
çok isterdim bulunmayı aralarında

yalan öylesine güzel ki
yanlış öylesine tatlı ki
başedemem türkülerle dostlarım
ağıtlara ezgi yakıştıramam
herşey öylesine güzel ki

ölmesin insan bir kez
silinmesin bu perdeden sûreti
senmişsin o / benmişim o
bir başkasıymış
ne değişir ki

(1980)

---

sosür İsviçreli dilbilimci ferdinand de saussure.

AZGIN MELEKLERİ SARAYIN

1 /

gelin gelin çocuklar
bugün size bir masal
masalda gerçek payı
keçiboynuzunda bal

olsun olsun çocuklar
azsa da gerçek payı
çocuklar masaldan da
paylarını almalı

bulut sudur gül odun
kırlangıçsa bir avuç kül
        dememeli çocuklar
odunsa da suysa da külse de gerçek
şu evrende insan diye
            acı çeken bir kuşku var
gelin gelin çocuklar
bugün size bir masal

2 /

günümüzden çok eskiden
bir güzel ülke varmış
bu çok güzel ülkede
bir de güzel kent varmış
o çok güzel kentte de
padişah mı kral mı şah mı şeyh mi her neyse
bir egemen yaşarmış
zortuna zort
forsuna fors
cifincos

sarayı da mermerdenmiş bu zibidinin
hem de altun kaplama
hem de binbir odalı
kadınlar doldururmuş / çocuklar
bu görkemli saraydaki
binbir odayı
kadınlar ki bi güzel
kadınlar ki bi tatlı
kimi hûri kimi melek
peri mi peri
yiyip içip süslenmekmiş işleri
bir de yatağına girmek zorbanın
padişah mı kral mı şah mı şeyh mi her neyse
her gece biri
kadınlar da bi güzel
kadınlar da bi azgın
ah ne yazık ne yazık ki çocuklar
'haftanın günleri
yedidir yedi'

3 /

gücüne görkemine erkine kurban
gücünden kuşkulanmak kimin haddine
insanlar da bi aptal
insanlar da bi salak
ver öküzün altına
anası sansın malak

balları balıkları sütleri kaymakları
bulut bulut sürüleri etleri ekmekleri
belmâcunu karahavyar amberşerbeti
sülün keklik bıldırcın
çiçektozu ezmesi
yesin içsin haşmetli
eli tutsun beli tutsun okşasın melekleri
şişirsin güzelleri tanrı aşkına
zortuna zort
forsuna fors
cifincos

melekler de bi güzel
melekler de bi azgın
melekler de bi kösnük
ah ne yazık ne yazık ki çocuklar
'haftanın günleri
yedidir yedi'

masalımız burda bitti çocuklar

4 /

o ülke durur orda
sanki koyun iskeleti
o ülkede durur o kent
sanki çöp tenekesi
o kentte o görkemli saray da durur
sanki talan simgesi
ah ne yazık ne yazık ki çocuklar
göçüp gitmiş efendi
zortuna zort
forsuna fors
cifincos

göçüp gitmiş efendi
göçüp gitmiş efendi
göçüp gitmiş efendi
ortalarda dolaşanlar
peki ama neyin nesi?

5 /

peki ama öğretmenim
—diyeceksiniz—
sakarya'nın suyu olsa yetmez bizim haşmetli
döndürmeğe bu harem değirmenini
bin kollu şamdan olsa
ışıtamaz sarayın bu azgın meleklerini
haftanın günleriyse
yedidir yedi
peki ama öğretmenim
peki ama ne haltetti
sekizinci dokuzuncu yüzüncü peri
kim dölledi melekleri
vatan millet ve saltanat aşkına?

işte masal şimdi bitti çocuklar

6 /

ben vallahi döllemedim bu melekleri
içoğlanı dışoğlanı şamaroğlanı
hamamcısı peşkircisi dalkavuğu berberi
herhalde onlar yaptı bu işi

biryanda küllükleşmiş bir ülke
biryanda boka düşmüş bir yüzük
işte bundan ötürü
nezaman sözedilse güzel günlerden
işçiden emekçiden özgürlüklerden
basarlar yaygarayı bu saraylılar
üfürürler büzük büzük :
—istemezüüüüük
istemezüüüüüüük!

çünkü bunlar
—çocuklar—
o azgın meleklerin
şeyleri oluyorlar

masalımız şimdi bitti çocuklar

SİNEK MİNEK ÜSTÜNE GECİKMİŞ BİR FOKSTROT

bizler sinek avcısıyız baylar bayanlar
şap şap da şap şap
tek bir sinek yaşatmayız baylar bayanlar
şap şap da şap şap

onurluyuz gururluyuz şanlıyız
elbette ya
ne sandınız
savaşımdır amacımız
savaşımsız bir yaşamı
biz yaşamak saymayız
işte bundan ötürü baylar bayanlar
şap şap da şap şap

efendim bu sinekler
efendim çok çok iğrenç
helâlardan efendim
lâğımlardan efendim
yüzümüze gözümüze
aşımıza kaşımıza
hele de izin versek
düşümüze efendim
elbette ya
ne sandınız
işte bundan ötürü baylar bayanlar
yaşatmayız tek bir sinek
şap şap da şap şap

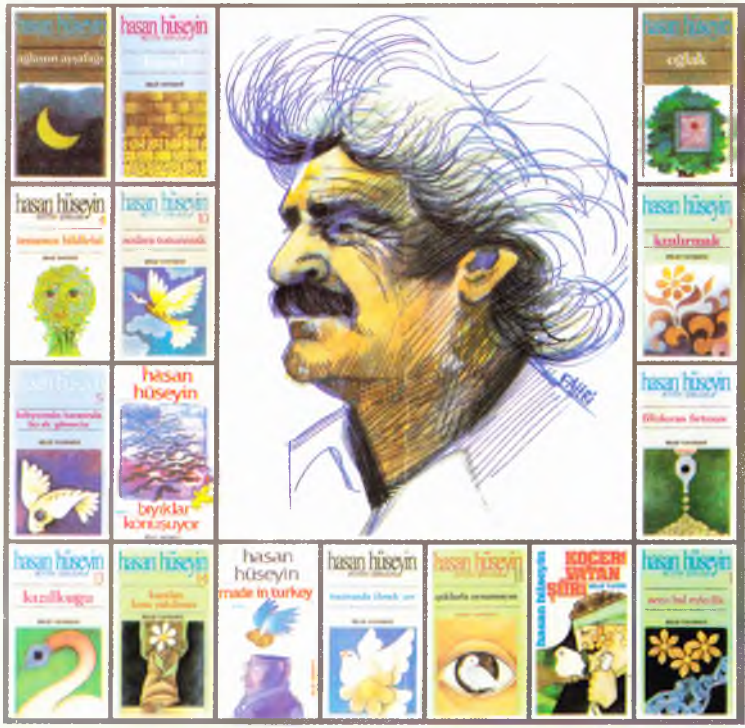
efendim çünkü yâni
pistirler çünkü yâni
kirlidirler sapıktırlar efendim
iğrençtirler çünkü yâni

konarlar işimize
kirletirler aşımızı
oyarlar gözümüzü
karartırlar günümüzü
efendim çünkü yâni
aşımızı pisleteni
günümüzü kirleteni
sömüreni semireni
yaşatmamak çünkü yâni
hem de görev hem de millî
bizler ki vatandaşız
bizler ki sorumluyuz
çağdaşız da üstelik
üstelik de onurluyuz yâni biz
kurslara belenmişiz baylar bayanlar
disipline boyanmışız mâşallah
yaşatmayız tek bir sinek
şap şap da şap şap
elbette ya
ne sandınız
savaşımdır amacımız
savaşımsız bir yaşamı
biz yaşamak saymayız

o konuya gelince
evet baylar bayanlar
o konuya gelince
gelince o konuya
.....
sâhi neydi o konu?

HASAN HÜSEYİN / BÜTÜN ŞİİRLERİ

1. Acıyı Bal Eyledik
2. Oğlak
3. Kızılırmak
4. Temmuz Bildirisi
5. Kelepçemin Karasında Bir Ak Güvercin
6. Ağlasun Ayşafağı
7. Koçero Vatan Şiiri
8. Haziranda Ölmek Zor
9. Filizkıran Fırtınası
10. Acılara Tutunmak
11. Işıklarla Oynamayın
12. Kavel
13. Kızılkuğu
14. Kandan Kına Yakılmaz
15. Tohumlar Tuz İçinde



Cezime,
bir-bir mevzer
sen-bir ömrüm
bir pat Cadım
sen dazandan
geldik tora dıralardan
tora buralara
kendi gülüm
nice nice yıllara

20 Ocak 1972
Ankara

Hasan Hüseyin

ÜÇÜNCÜ BASIM

ISBN 975-494-152-1
90.06.Y.0105.0220

KDV